

искаме отъ мама пари, ще си купимъ по-хубви.
Антонъ се замисли. Думитъ на сестра му се
видѣха много вѣрни . . .



— Да, мила сестрице, ти имашъ право. Азъ
искахъ да направя това, безъ да бѣхъ разми-
слилъ . . .

И двѣтъ дѣца тръгнаха за дома си.